

4 Aar, og efter den at dømme er Trafikken ikke gaaet ned; den er ganske vist indtil de sidste Aar gaaet ned for Sildeeksportens Vedkommende derved, at der er fisket en ringere Mængde Sild, men der er saa til Gengæld eksporteret en stor Mængde andre Fisk fra Frederikshavn til Gøteborg, idet Eksporten af Fisk i de sidste 3—4 Aar er stegen til det dobbelte, den steg indtil over 1 Million Pund Rødspætter, foruden en hel Del andre Fisk, som ere eksporterede. Jeg vil ikke undlade at gøre opmærksom herpaa, da der er adskillige, som have talt til mig om, at dette var en Route, som havde saa liden Interesse, at der ikke var synderlig Grund til at give en Subvention for at opretholde den. Men det forekommer mig, at naar det viser sig, at Trafikken paa denne Route ikke er gaaet tilbage, men at den tværtimod er stegen, idet det er blevet oplyst, at Statsbanerne tjente 86,000 Kr. ved den i 1894, foruden hvad den tilførte selve den lokale Trafik fra Frederikshavn og til Frederikshavn, saa synes jeg dog, at der nok kunde være en lille Smule Mening i at gøre lidt for at opretholde denne Route. Men da, som sagt, det forenede Dampskibsselskab, som har paataget sig at besørge denne Route og selvfølgelig er gaaet ind paa at besørge den indtil den 1ste April i Aar, senest 7 Uger for den 1ste April maa give Tyskland Meddelelse om, hvorvidt det vil fortsætte med den eller ej, er det af Vigtighed, at der træffes Beslutning i rette Tid, for at vi ikke skulle faa denne Route afbrudt, og jeg vil gerne henstille til det ærede Finansudvalg og den højtærede Indenrigsminister, at dette ikke sker. — Der er af adskillige ærede Talerø talt om Fiskerihavnen ved Anholt, og efter de forskellige Udtalelser, som ere fremkomne derom, synes det mig, at de fleste Talere nære adskillige Betænkeligheder ved dette Projekt, som her foreligger. Jeg for mit Vedkommende hører jo heller ikke til de sagkyndige; men naar man lægger Mærke til de Forhandlinger, som føres mellem de sagkyndige om dette Projekt og om Øhavne og landfaste Havne, kommer man til at danne sig en Mening om og interessere sig for Spørgsmaalet. Under den ivrige og ihærdige Forhandling, som har været ført mellem de sagkyndige om faste Havne paa den ene og Øhavneprojekter paa den anden Side, vil man lægge Mærke til, at Statsingeniøren meget ivrig har forsvaret de fastliggende Havne, medens der fra anden Side er blevet ført et ihærdigt Forsvar for Øhavne. Naar

man nu ser et saadant Øhavneprojekt fra Statsingeniøren, der, som sagt, hidtil ivrig har forsvaret fastliggende Havne, bliver man noget overrasket og kan ikke ret forstå Grunden til, at han nu er gaaet over til Øhavneprincippet. Jeg har da gjort mig selv det Spørgsmaal: Er han da nu kommen til Erkendelse af, at Øhavneprincippet er at foretrække for de fastliggende Havne? I saa Fald synes det mig nemlig, at det kunde have været formaalstjenligt at tage de Ingeniører, som have anbefalet Øhavneprincippet og anlagt adskillige Øhavne, som have bestaaet deres Prøve, med paa Raad om, hvorledes Øhavneprincippet her skulde gennemføres. Der er jo gjort adskillige Indvendinger mod, at Havnen ligger saa langt fra Land, og at der ingen Forbindelse er med Land, og det er blevet sagt, at den kun vil være at betragte som en Nødhavn, men ikke yde Fiskerne Tjeneste som Fiskerihavn, medmindre den faar en Forbindelse med Land.

Nu hørte jeg nok, at det ærede Medlem for Thisted Amts 2den Valgkreds (Trolle) udtalte, at Fiskerne kunde jo meget godt benytte Havnen og tørre deres Garn paa Molerne, men det forekommer mig dog, at naar Havnen skal betragtes som en Tilflugts- eller Nødhavn, kan der ikke godt være Tale om i Storm eller Uvejr at tørre Garn paa Molerne. Hvis den ikke faar en Forbindelse med Land, synes det mig derfor rent umuligt, at Fiskerne paa denne Maade kunne faa Nytte af Havnen. Paa den anden Side har jeg lagt Mærke til, hvad Fiskerne selv sige om Havnen. Saa vidt mig bekendt, ere de paa hele Østkysten af Jylland ikke særlig begejstrede for den. De kunne selvfølgelig heller ikke have noget imod den, men de sige, at den kommer 20 Aar for sent. For 20 Aar siden kunde den have gjort Nytte som Nødhavn, men nu er Fiskeriet kommet ind i et helt andet Spor. Fra Skagen helt ned til Grenaa sige Fiskerne i saa Henseende alle det samme. Nu ser jeg nok, at Hensigten med denne Havn er, at den i særlig Grad skulde gøre Gavn for de sjællandske Fiskere, og det er ganske vist, at de nære nogen Interesse for den, men det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 4de Valgkreds (H. Jørgensen), som anbefalede Havnen for Fiskernes Skyld, sluttede dog, saa vidt jeg forstod ham, med at udtale, at hvad der lige saa stærkt laa Fiskerne paa Sinde, var at faa de Havne, som ligge ved deres Hjem, gjorde brugbare. Ogsaa de jydsk